

ת"פ 40009/06/20 - מדינת ישראל נגד ספיאן עכל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 40009-06-20 מדינת ישראל נ' עכל

לפני כבוד השופט הבכיר שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רות שפיר
פרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)

המאשימה

נגד

ספיאן עכל
ע"י ב"כ עו"ד אבישג כהן

הנאשם

הכרעת דין

א. רקע כללי והשתלשלות ההליכים בתיק:

1. הנאשם הואשם לפניי, בכתב האישום, בעבירה של **תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות**, לפי הוראות סעיף 274(1) יחד עם סעיף 274(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). זאת, בגין תקיפה חמורה של השוטר רנ"ג רן סמסון, המשמש כרכז מודיעין בתחנת לב תל אביב (להלן - המתלונן).
2. בעובדות כתב האישום נטען, בעיקרי הדברים, כלהלן:
 - ביום 15.03.2018, בשעה 17:00 או בסמוך לכך, נהג הנאשם בטרקטורון במהירות ובפראות בצומת הרחובות השומרון ובגין בתל אביב, לרבות על מדרכות, תוך שהוא מסיע את חברו (וגיסו-לשעבר) עלא אלבראדעיה. בהמשך החנה הנאשם את הטרקטורון סמוך לבניין בדרך בגין 34 וירד ממנו (להלן - המקום או הזירה).
 - המתלונן, אשר הבחין כי הנאשם נוהג במהירות, בפראות ועל מדרכה, ניגש אליו והורה לו לעמוד בצד. בתגובה החל הנאשם לקלל את המתלונן וביקש ממנו להזדהות. המתלונן הציג לפני הנאשם תעודת שוטר, הורה לנאשם להמתין ויצר קשר טלפוני עם צוות בילוש לצורך זימון ניידת משטרה למקום.
 - או אז, לאחר שהנאשם ראה את תעודת שוטר הוא עלה על הטרקטורון וניסה להימלט מהמקום. המתלונן נעמד מול הטרקטורון בניסיון למנוע מהנאשם לברוח. בנסיבות אלה תקף הנאשם את המתלונן בכך שריסס על פניו גז פלפל, גרם לו לצריבה בעיניו ונמלט בנסיעה מהמקום.
3. הדיונים המקדמיים החלו לפני מותב קודם והתמשכו, בין השאר על רקע בקשות למתן צו להמצאת מסמכים לפי הוראות סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, שאותן הגישה ההגנה (ר'

בבקשה מס' 4 ואילך). הבקשות הוגשו נוכח טענות ההגנה להתעמרות משטרתית בנאשם לאחר קרות האירוע, לרבות בניהול חקירות שווא ובחיפוש, וכן לצרכי הוכחת טענות ההגנה מן הצדק. ואולם, בית המשפט דחה את הבקשות, למעט בהקשר למסמך אחד שבהמשך הועבר לידי ההגנה (בפרוטוקול, עמ' 13. ר' גם בבקשה מס' 10).

4. תשובת הנאשם לאישום נשמעה מפי באת-כוחו. בתשובתה הודתה ההגנה שהנאשם אמנם נהג בטרקטורון במקום ובזמן הנטענים בכתב האישום, אך לא בפראות ולא על המדרכה כנטען. אשר לתקיפה כפרה הסניגורית בעובדות והוסיפה: "**השוטר הוא זה שתקף אותו והתנהל בצורה שאינה הולמת בכלל**" (בפרוטוקול, עמ' 14 שורה 23). לעניין גז הפלפל הוסיפה הסניגורית וציינה כי תבקש להתייחס לכך במסגרת שמיעת הראיות, על מנת שלא לחשוף את קו ההגנה. עוד הבהירה ההגנה כי אין טענת זוטא או טענת אליבי. בנסיבות אלה הועבר התיק לשמיעת הראיות לפניי.

5. הנה כי כן, גדר המחלוקת העובדתית בין הצדדים לפניי הוא מצומצם למדי, שכן מהתשובה לאישום עולה - כפי שבהמשך גם עלה מעדות הנאשם - כי הנאשם אינו חולק כלל ועיקר על מסגרת האירוע המתוארת בכתב האישום, כמו גם על כך שבמהלך האירוע אמנם ריסס את המתלונן בגז פלפל, כאשר טענתו המרכזית היא שהוא לא היה התוקף אלא המותקף-המתגונן. עוד מודה הנאשם בכך שנמלט מהזירה על הטרקטורון.

6. יש להעיר כי על אף גדר המחלוקת המצומצם כאמור עמדה ההגנה על זימונם של כל העדים (בפרוטוקול, עמ' 14 שורה 30), הגם שבהמשך ויתרה על כמה מהם. כתולדה מכך חלק ניכר מהעדויות שנשמעו לפניי לא התייחס כלל לאירוע מושא כתב האישום עצמו - שכאמור כיום המחלוקת העובדתית לגבי מצומצמת למדי, כולל לעניין זיהוי הנאשם והשימוש שעשה בגז הפלפל - אלא לנסיבות שאפפו את החקירה, לרבות הדרך בה זוהה הנאשם ואותר לאחר שנמלט מהזירה (גם בהקשר לסרטוני מצלמות אבטחה שנתפסו), וכן למעצרו של הנאשם, לחיפוש שנערך בביתו ולנסיבות חקירתו. לעניין הסרטונים שנתפסו יובהר כבר עתה כי אין בהם תיעוד של האירוע עצמו, אשר לא נקלט בעין המצלמות, אלא רק של נסיבותיו החיצוניות והימלטות הנאשם מהזירה בנסיעה על הטרקטורון, עובדה שכאמור אינה שנויה כיום במחלוקת.

ב. עיקר פרשת התביעה:

7. מטעם המאשימה העידו אפוא לפניי כמה וכמה שוטרים, בנוסף למתלונן. מדובר בארבעה שוטרים שהגיעו לזירה (ארם בן דוד, שחר דנילוב, יוסף בדר, זאהר חנא), בסייר שזיהה את הנאשם כרוכב טרקטורון (סיזאר חנא), בסייר שניסה למצוא את הנאשם בדירתו לאחר האירוע (יעקב זאודה), בבלש שעצר את הנאשם ברחוב שמחה (רוני מיטרני), בבלש שהוביל את הנאשם לתחנת המשטרה (יניב שוקר) ובשני החוקרים שגבו את הודעות הנאשם. עוד העידו לפניי שני אזרחים (רן קורן ויוסי אשכנזי) וכן הוגש תיק מוצגים.

(1) עיקר עדות המתלונן:

8. המתלונן, המשמש כאמור כרכז מודיעין בתחנת לב תל אביב, הוא שוטר ותיק מאוד (בפרוטוקול, עמ' 25 שורה 25). לאחר האירוע ערך המתלונן דו"ח פעולה, אשר מתאר את פרטי האירוע (ת/2). בדו"ח הפעולה מציין המתלונן כי במועד האמור, בעת שרכב על קטנוע משטרת מוסווה לאזרחי בשדרות הר ציון פינת השומרון:

הבחנתי בטרקטורון קטן ועליו שני רוכבים... השניים נסעו בפראות רבה מאוד על הטרקטורון בין רכבים ואף כשהגיעו לרחוב השומרון באזור החיבור לדרך בגין עלו בפראות על המדרכה ועברו לצידו

השני של הכביש ואז נעמדו ליד תחנת סמים מוכרת ודיברו עם אנשים. לאחר מספר שניות נסעו שוב על המדרכה בפראות ירדו לכביש ונסעו על רחוב דרך בגין לכיוון צפון ואז עלו בפראות על המדרכה שהיו עליה אנשים אשר נאלצו לזוז הצידה במהירות עקב החשש שהטרקטורן יפגע בהם. לציין שאני עוקב אחריהם כל העת עם הקטנוע ה[מ]שטרתי המוסווה לאזרחי. לאחר כמה עשרות מטרים עצרו ברחוב דרך בגין 34 ליד שלוש בחורות נרקומניות שאחת מהן מוכרת לי... והחלו לדבר איתן. היות והיה לי חשש ממשי כי הם ימשיכו לנסוע בפראות ולפגוע בחפים מפשע עם הטרקטורן החלטתי בשלב זה לגשת אליהם ולבדוק ואף להזהיר אותם.

הגעתי למקום על הקטנוע וביקשתי מהם לעמוד ואז הבחור שנהג... החל לקלל אותי ואמר לי "מי אתה יא בן של זונה אז מה אם אתה שוטר אני אזיין אותך יא בן זונה מניאק" וקללות נוספות. כמו כן ביקש ממני להזדהות בפניו כשוטר והוצאתי לו תעודת מנוי והצגתי אותה לפניו. הנ"ל המשיך לקלל אותי ובשלב זה התקשרתי לראש צוות בילוש דניאל אהרון שישלח לי ניידות למקום וביקשתי מהבחור לא לזוז. לציין שלמקום הגיעו בנוסף לחבר שהיה עמו עוד חבר או שניים שלו. הבחור שקילל אותי עלה על הטרקטורן והתכוון לנסוע ולמרות שביקשתי ממנו לא לנסוע הנ"ל הזיז את הטרקטורן שעלה לי על רגלי הימנית. בשלב זה הוא קם מהטרקטורן ותוך כדי צעקות שונות כלפיי לפתע הבחנתי כי הוא מושיט את ידו לפני וממרחק של סנטימטר השפריץ חומר כלשהו לתוך עיני ולפניי. ברגע זה הרגשתי שריפה וכאב אדיר בפרצופי ובעיניי אשר נעצמו. מדובר בכאב רב ובשריפה קשה בעיניי והייתי בטוח כי אני מתעוור. נעמדתי במקום עם עיניים עצומות מבלי יכולתי לפתוח אותן ובלי יכולת לעשות דבר ולא ראיתי מה קורה עם הבחור והחברים שלו אשר לאחר מכן הבנתי כי הם נמלטו מהמקום (ר' בדו"ח הפעולה ת/2)^[1].

9. בדו"ח זכ"ד נוסף שכתב המתלונן (ביום 30.12.2019, דהיינו חודשים ארוכים לאחר האירוע), הוא הוסיף וציין כי ברצונו להבהיר ש"לא היה שום תקיפה מצדי כלפיו לאורך כל המפגש הקצר מאוד בינינו וכי ה[נ]"ל ברגע שקם מהטרקטורן תקף אותי באופן מידי וללא כל סיבה עם גז הפלפל דבר שהשבית אותי באופן מידי ולחלוטין וגרם לי לכאבים עזים ביותר בעיניים ואפשר לו ולחבריו להימלט מהמקום..." (ר' בדו"ח ת/3).

10. ב"כ המאשימה הציגה בפני המתלונן סרטון ממצלמות אבטחה שבהן הוא נראה זמן קצר לאחר האירוע (מתוך הדיסק ת/17); והלה אמר: "אני זה שמנפנף בחתיכת קרטון. זה שניות אחרי שקיבלתי את הכמות הגדולה מאוד של גז פלפל ממרחק של מילימטר לתוך העין. אני לא בן אדם צעיר, אני שוטר ותיק. זה אחד הרגעים הכי קשים שחוויתי במהלך השירות שלי. אני לא יכול לתאר את הכאבים שחוויתי. חשבתי שאני מתעוור..." (בפרוטוקול, עמ' 24 שורה 23).

11. המתלונן נחקר על ידי ב"כ הנאשם חקירה נגדית נמרצת, ממושכת ומקיפה, אך עמד על גרסתו. המתלונן הדגיש כי בעת האירוע היה בתפקיד, במסגרת היותו אחראי על הפשיעה בתחנה (בפרוטוקול, עמ' 26 שורה 26 ואילך). המתלונן הבהיר כי הנאשם נהג על הטרקטורן "בצורה מאוד מאוד חריגה, כנגד כיוון התנועה" כאשר "מדובר באיזור התחנה המרכזית" - איזור עתיר פשיעה בו יש נוכחות רבה של סוחרי סמים ומשתמשים (בפרוטוקול, עמ' 27 שורה 9 ואילך).

12. המתלונן אישר כי דרך בגין משמשת קו מפריד בין תחומי תחנת לב תל אביב לבין תחומי תחנת שרת, אך הוסיף כי במסגרת תפקידו ובשל היות האיזור עתיר פשיעה הוא נמצא שם רבות במסגרת תפקידו, לצורך איתור

מקורות מודיעיניים (בפרוטוקול, עמ' 28 שורה 3). בהמשך הדברים ולשאלות נוספות באותו הקו השיב המתלונן: **"הייתי בתפקיד. אני לא אזרח שהולך ברחוב... אני בסופו של דבר שוטר במשטרת ישראל. אם אני אראה עבירה בירח מתפקידי לפעול או להפסיק את העבירה. דבר ראשון אני שוטר"** (שם, עמ' 36 שורה 9 ואילך).

13. המתלונן שב והסביר כי פנה לנאשם בשל נהיגתו הפראית והחשש כי הוא יפגע בעוברים ושבים, לכן גם לא ערך מרדף אחר הנאשם אלא רק עקב אחריו כדי שיוכל לפנות אליו בזמן המתאים ובאופן שלא יסכן אחרים (בפרוטוקול, עמ' 28-30). עוד הטעים המתלונן כי הוא לא הכיר לא את הנאשם, לא את החבר שהיה עמו על הטרקטורון, ואף לא את החבר הנוסף שלאחר מכן הגיע למקום (בפרוטוקול, עמ' 31 שורה 10 ואילך).

14. ב"כ הנאשם חזרה ושאלה את המתלונן כיצד ידע הנאשם שהוא שוטר ואם כך מדוע ביקש ממנו להזדהות, והמתלונן הסביר כי מדובר בהתחכמות של הנאשם. המתלונן חזר והבהיר כי אנשים באיזור יודעים לזהות שוטרים, גם כשהם על אזרחי, ובאופן ספציפי במקרה דנא הנאשם: **"הוא אומר שאני שוטר"** (בפרוטוקול, עמ' 33 שורה 21). המתלונן הוסיף עוד: **"אנשים שכן בעניין כן מבינים... או שהוא מכיר אותי, אני דמות די ידועה בתחנה המרכזית"** (שם, שורה 27 ואילך).

15. ב"כ הנאשם הטיחה במתלונן כי הוא זה שצעק על הנאשם והתנפל עליו, אך המתלונן הכחיש קטגורית והסביר כי אמר לנאשם לעמוד ולא מעבר לכך (בפרוטוקול, עמ' 34 שורה 31). לטענה כי הוא תקף את הנאשם ותפס אותו בצוואר השיב המתלונן: **"לא היו דברים מעולם. לא היה מגע פיזי מצדי לחלוטין"** (שם, עמ' 35 שורה 5 ואילך). ב"כ הנאשם שאלה את המתלונן **"אבא שלו לא שיתף איתך פעולה?"**, אך הלה השיב: **"לעולם לא"** (שם, עמ' 37 שורה 3 ואילך).

16. עוד טענה ב"כ הנאשם כי מאז האירוע המתלונן **"דואג באופן אישי למרר את חייו"** של הנאשם. ואולם, המתלונן הכחיש ואמר: **"זו עלילה שחבל על הזמן"** (בפרוטוקול, עמ' 37 שורה 23 ואילך). לקראת תום החקירה הנגדית שוב הטיחה ב"כ הנאשם במתלונן כי הוא התנהל בשטח באופן מתלהם ואלים, ולא טרח להזדהות, כביכול היה מלך הרחוב. המתלונן השיב: **"על סמך מה את מעלילה עליי? שאני אלים, שאני מלך הרחוב. אני רחוק מהדבר הזה"** (שם, עמ' 38 שורה 29).

(2) עיקר עדות רס"ר ארם בן דוד:

17. רס"ר ארם בן דוד הוא סייר תנועה ביחידת הרכבת הקלה (בפרוטוקול, עמ' 19 שורה 4) אשר הוזעק לזירה עקב דיווח על תקיפת שוטרים. בדו"ח הפעולה, שאותו ערך ביום האירוע (15.03.2018), תיאר כי הגיע למקום ופגש במתלונן **"אשר מסר שהותקף על ידי 3 בני מיעוטים באמצעות גז פלפל כאשר הבחין בשניים מהם בורחים מהמקום על טרקטורון שחור לכיוון צפון. השוטר היה נסער והיה קשה לתקשר עימו ולהוציא פרטים נוספים עקב כך שהיה מלא בגז פלפל..."** (ר' בדו"ח ת/1).

18. בחקירה הנגדית ציין רס"ר בן דוד כי הוזעק למקום והגיע משום שהיה במרחק קצר משם (בפרוטוקול, עמ' 19 שורה 16), ובהמשך הסביר כי הוזעק על ידי המשגר של המוקד (שם, עמ' 20 שורה 8, עמ' 21 שורה 12). רס"ר בן דוד אישר כי רשם בדו"ח את הדברים שמסר לו המתלונן, שלאחר מכן גם הוסיף כי החשודים מוכרים לו כסוחרי סמים הגם שלא זכר את שמותיהם (שם, עמ' 22 שורה 20 ואילך).

(3) עיקר עדות רס"ר שחר דנילוב:

19. רס"ר שחר דנילוב שימש במועד האירוע כמפקד צוות בתחנת שרת ואף הוא הוזעק למקום האירוע. בדו"ח הפעולה שערך ציין העד כלהלן: **"הגעתי למקום והתחלתי בסריקות לאיתור החשודים אשר רכבו על טרקטורון ועליו 2 חשודים... במהלך הסריקות לא אותרו חשודים חברנו לשוטר שהותקף אשר לא תקשר כל כך עקב ריסוסו בגז פלפל, אחד מבעלי העסקים במקום (העד רן קורן - ש.א.) הוציא לנו סרטון מהמצלמה במקום שם רואים את החשוד אשר הינו רוכב על טרקטורון נמלט מהמקום..."** (בדו"ח הפעולה ת/8).

20. בחקירתו הנגדית ציין רס"ר דנילוב כי במועד האירוע שהה בתחנת לב תל אביב בחודש חניכה, כחלק מקורס קצינים, והיה בניידת סיור (בפרוטוקול, עמ' 46 שורה 18 ואילך). רס"ר דנילוב לא זכר את פרטי טיפולו באירוע, נוכח חלוף הזמן, אך הסביר כי נוכח קוד המודיע המצוין בדו"ח הוא קיבל את הדיווח בגל המשטרתי ולא מהמוקד (שם, שורה 21. ר' גם בעמ' 49 שורה 29). לשאלות חוזרות ונשנות של הסניגורית הבהיר רס"ר דנילוב כי הוא אינו זוכר את האירוע - נוכח חלוף הזמן והעובדה שהוא מטפל במספר אירועים בכל יום - והפנה אותה לאמור בדו"ח, לרבות בכל הקשור לסרטון שהציג העד קורן (שם, עמ' 48 שורה 27 ואילך).

(4) עיקר עדויות השוטרים הנוספים שהגיעו לזירה:

21. רס"ר יוסף בדר, ששימש בעת האירוע כסייר בתחנת שרת, הוזעק לזירה בדיווח בקשר, בו נמסר לו כי החשודים נמלטו ולא ידוע כיוון הבריחה. על פי האמור בדו"ח הפעולה שערך (ת/20, מיום 15.03.2018), הוא הגיע למקום, זימן ניידת מד"א והמתין לצוותים נוספים. בשלב מאוחר יותר התבקש רס"ר בדר ליצור קשר עם רכז מודיעין (בשם ניזאר), שכבר איתר את פרטי החשודים (הנאשם וחברו) ומסר לו כי ככל הנראה הם מצויים בדירתו של הנאשם ברחוב נווה שאנן. רס"ר בדר הגיע אפוא לשם, אך החשודים לא אותרו בדירה (ר' בדו"ח ת/20). יצוין, כי בחקירתו הנגדית בבית המשפט לא ידע העד להוסיף פרטים על הכתוב בדו"ח (בפרוטוקול, עמ' 79 שורה 26).

22. סמ"ר זאהר חנא, ששימש בעת האירוע כסייר בתחנת לב תל אביב, תיאר את פעולותיו בהקשר לאירוע בדו"ח פעולה מאותו היום (15.03.2018), כלהלן:

במהלך משמרת שגרתית התקבל דיווח חריג מצוות הבילוש על כך שהרכז מודיעין של התחנה רן סמסון כרגע נתקף ברחוב דרך בגין והחשודים ברחו מהמקום... הגעתי למקום חברתי לרן יש לציין שהוא הותקף בגז פלפל ורוסס מטווח 0 לפי טענתו. כמו כן יש לציין שהוא בקושי תקשר הוא היה מטושטש הוציא לנו פרטים ראשוניים שמי שתקף אותו מדובר בשני בני מיעוטים שהיו על טרקטורון שחור חשמלי וברחו מהמקום לאחר שבא לבדוק אותם והציג להם תעודת שוטר. הבחור שהיה על הטרקטורון ריסס אותו בפלפל ושניהם ברחו מהמקום. כמו כן במקום נכחו ניידות משטרה של תחנת שרת שגם טיפלו באירוע הזה, מדובר בגבול גזרה איתם... (ר' בדו"ח הפעולה ת/23).

23. בהמשך הדו"ח תיאר סמ"ר חנא את שיחתו עם העד רן קורן והסרטון שהלה הציג לפניו, בו מצולמת ההימלטות מהזירה, שמתוכו ניסה סמ"ר חנא לדלות את תיאור פרטי החשודים. לאחר מכן ערך סמ"ר חנא סריקות לצורך איתור החשודים שברחו כאמור, ואף עצר אדם שנראה דומה לאחד מהם (ר' בדו"ח הפעולה ת/23). עוד הוגש באמצעות סמ"ר חנא מזכר אודות העברת הסרטון (ת/24) וכן הסרטון עצמו (ת/25).

24. בחקירה הנגדית נשאל סמ"ר חנא מדוע הגיעו לזירה ניידות של תחנת שרת והסביר כי מדובר ברחוב (דרך בגין) המחולק בין שתי תחנות משטרה, תחנת שרת ותחנת לב תל אביב (בפרוטוקול, עמ' 84 שורה 16 ואילך).

ב"כ הנאשם הציגה לפני סמ"ר חנא שני סרטונים (ת/16 ות/25), והוא זיהה את עצמו בסרטון ת/25 (שם, עמ' 85 שורה 26 ואילך).

25. עוד הטיחה הסניגורית בסמ"ר חנא, בהקשר לסרטון, כי הוא אינו מוסמך לעיין בחומרי מחשב, והלה השיב כי בעת אירוע כגון זה יש צורך במתן פירוט מפורט לשאר השוטרים על מנת לזהות ולתפוס את החשודים (שם, עמ' 86 שורה 7 ואילך). לשאלה נוספת הוסיף והסביר כי הוא לא החתים את העד על טופס הסכמה שכן "**בן אדם עשה את זה ביוזמתו למה להחתיים אותו**" (שם, שורה 14). לבסוף, אשר לאדם הנוסף שאותו כאמור עצר, הבהיר סמ"ר חנא כי הסתבר בתחנה שמדובר בטעות ועל כן קצין הבילוש הורה לשחררו (שם, עמ' 87 שורה 12 ואילך).

(5) עיקר העדויות בעניין זיהוי הנאשם, איתורו ומעצרו:

26. רס"ר סיזאר חנא, שבמועד האירוע שימש כסייר בתחנת לב תל אביב, היה במשמרת ביום האירוע (15.03.2018) והבחין בנאשם נוסע על טרקטורון. רס"ר חנא ערך דו"ח פעולה, במסגרת המאמצים לאתר את זהות החשודים שבדיווח המידי נאמר כי הגיעו עם טרקטורון (ר' בדו"ח ת/7). בחקירה הנגדית שאלה ב"כ הנאשם את רס"ר חנא מדוע ערך דו"ח פעולה אודות זיהוי הנאשם כרוכב טרקטורון, כאשר הוא לא היה מעורב באירוע עצמו, והלה הסביר כי כאשר יש אירוע בו מנסים לאתר חשוד לפי תיאור, "**יש מצב שזה קצה חוט. לבדוק בן אדם אם הוא חשוד, מתאים לאירוע**" (בפרוטוקול, עמ' 44 שורה 21).

27. רס"ר יעקב זאודה, בעת האירוע סייר בתחנת שרת, נשלח לאחר האירוע לנסות לאתר את הנאשם בדירתו ברחוב נווה שאנן. כפי שציין רס"ר זאודה בדו"ח הפעולה שערך (ביום האירוע, 15.03.2018) הוא הגיע לדירה, או אז: "**פתחה לי בחורה אשר סירבה למסור את פרטיה, שאלתי אותה האם המעורב (הנאשם - ש.א.) נמצא בבית השיב[ה] של[ה] מסר כי הוא בצפון...**" (ר' בדו"ח הפעולה ת/18). עוד ציין רס"ר זאודה כי בסריקה בדירה ובגג הנאשם לא אותר. בחקירה הנגדית הסביר רס"ר זאודה כי הגיע למקום בעקבות מידע מודיעיני, שמכוחו גם ערך את הסריקה בדירה (בפרוטוקול, עמ' 77 שורה 18), תוך שהוסיף כי האירוע אינו זכור לו והוא מעיד מתוך הכתובים.

28. רס"מ רונן מיטרני, באותה עת בלש בצח"מ מרחב ירקון, הוא שעצר את הנאשם בשעה 19:20 לערך ביום האירוע (15.03.2018), כלומר קצת למעלה משעתיים לאחר האירוע. בדו"ח הפעולה שערך ציין הבלש מיטרני כי הוא הגיע לרחוב שמחה בתל אביב על מנת לעצור את הנאשם, בהנחיית קצין המודיעין והבילוש של תחנת לב תל אביב, שגם נכח במעצר. הבלש מיטרני ציין כי הנאשם אותר, זוהה ונעצר; כאשר כדבריו: "**הודעתי לחשוד כי אינו חייב לומר דבר ואי אמירה לא תשמש כנגדו, לאחר מכן החל לספר מרצונו הטוב החופשי כי הוא עשה טעות היום וכאשר ניגש אליו האדם והתחיל לשאול למה הוא נוסע על המדרכה הוא ריסס אותו בגז פלפל ולאחר מכן זרק את גז הפלפל וברח מהמקום. החשוד נשאל היכן הטרקטורון שלו ומסר כי הוא חונה מתחת לביתו ברחוב נווה שאנן...**" (ר' בדו"ח הפעולה ת/4 וכן בדו"ח המעצר ת/5). הנאשם הוסיף וסיפר כי "**הבית בו נעצר הוא הבית של אבא של אשתו, חמו... שזוהה כאימן אלבראדעיה**", תוך שהסביר כי את חולצתו השאיר בדירתו.

29. על רקע טענות הנאשם נסעו הבלשים, יחד עמו, לדירתו שברחוב נווה שאנן. ואולם, בסריקה במקום הטרקטורון לא נמצא, כאשר הנאשם טען כי החנה אותו "**מתחת לבית וכי אינו יודע היכן הוא עכשיו**" (ר' בדו"ח הפעולה ת/4). בחיפוש שנערך בדירה, בהסכמת הנאשם, לא נמצאו פרטי הלבוש אותם לבש בעת האירוע. עם זאת, החולצה שלבש הנאשם במהלך האירוע נמצאה לאחר מכן בסל הכביסה בדירת הוריו

שבאותה הכתובת (אשתו של הנאשם, שהיתה בדירת הוריו, "מסרה כי שמה אותה בסל כביסה, החולצה אכן אותה בסל כביסה"). בכיס מכנסיו של הנאשם נמצאו מפתחות הטרקטורון (ר' שם וכן בדו"ח החיפוש ת/6).

30. בחקירה הנגדית הלינה ב"כ הנאשם על כך שלצורך מעצרו של הנאשם הגיעו למקום המעצר שבעה בלשים, במספר כלי רכב, אך הבלש מיטרני השיב שהדבר לא משנה: "יש אירוע, כל הניידות מושכות, גם יס"מ יגיעו אם צריך" (בפרוטוקול, עמ' 40 שורה 4 ואילך). ב"כ הנאשם שאלה עוד מדוע לא הודע לנאשם על זכות ההיוועצות. לכך השיב הבלש כי באותה התקופה האזהרה לא כללה התייחסות לזכות ההיוועצות וגם כיום מדובר בזכות הממומשת רק בתחנה, תוך שהדגיש כי החשוד שנעצר "אומר מה שהוא רוצה" (שם, עמ' 41 שורה 20).

31. ב"כ הנאשם שאלה את הבלש מיטרני מדוע הוסיף וערך חיפוש בדירתו של הנאשם, לאחר שהנאשם מסר גרסה הקושרת אותו לאירוע, והלה השיב כי הדבר נעשה מחשש להשמדת ראיות כגון הביגוד אותו לבש הנאשם בעת האירוע (בפרוטוקול, עמ' 41 שורה 25 ואילך). הבלש הבהיר כי החיפוש נעשה בהסכמת הנאשם, וכי אם לא היה מסכים לחיפוש אזי "מקפויאים מצב" ופונים לבקש צו חיפוש (שם, עמ' 42 שורה 1). אשר להעברת הנאשם, לאחר מעצרו, לתחנת לב תל אביב, הסביר הבלש מיטרני כי הדבר נעשה משום שהחקירה מתבצעת בתחנה שבאיזור בוצעה העבירה (שם, עמ' 42 שורה 32).

32. רס"ר יניב שוקר, בלש בתחנת לב תל אביב, הוא שהוביל את הנאשם ממקום מעצרו לדירתו ואחר כך לתחנה, וערך מזכר אודות הדברים שאמר לו הנאשם במהלך הנסיעה (ת/15 מיום 15.03.2018). כאמור במזכר:

...הובלתי את החשוד ממקום המעצר לביתו ולאחר מכן לתחנת המשטרה בניידת הבילוש. במהלך הנסיעה החשוד טען בפניי כי לא ידע כי הבחור שריסס בגז היה שוטר. אמרתי לחשוד כי אינו חייב לומר דבר ומה שהוא רוצה הוא יכול להגיד לחוקר ושיש לו זכות לשמור על שתיקה. לאחר מכן החשוד שאל אותי "הקצין מססון עדיין אצלכם בתחנה?" שאלתי את החשוד למה הוא שואל וזה השיב "כי עבדתי איתו פעם" (ר' בת/15).

33. בחקירה הנגדית ציין הבלש שוקר כי האירוע אינו זכור לו היטב משום ששימש בעיקר כנהג (בפרוטוקול, עמ' 64 שורה 31). עם זאת הדגיש הבלש שוקר - כפי שעולה מהמזכר ת/15 שערך - כי הוא לא שוחח עם הנאשם, אלא שהנאשם פנה אליו בדברים מיוזמתו (בפרוטוקול, עמ' 65 שורה 19).

34. חוקר ז"ט דניאל מנחם (מפקד יחידת הזי"ט) הוא החוקר שהגיע לשני בתי עסק סמוכים והוריד סרטונים רלוונטיים (ר' דוחות סריקת המצלמות שערך, ת/16 ות/17, והדיסקים עם הסרטונים המצורפים להם), ובהקשר זה העיד לפניי (בפרוטוקול, עמ' 67-70). יאמר עם זאת מיד, כי נוכח גרסת הנאשם לפניי - כמו גם העובדה שהאירוע עצמו לא נקלט בעין המצלמות - לסרטונים אלה חשיבות פריפריאלית בלבד, אם בכלל, להכרעה לפניי. אכן, בעת התרחשות האירוע, כאשר זהות החשוד לא היתה ידועה, היתה חשיבות רבה לסרטון המתעד את הימלטותו מהזירה כשהוא רכוב על הטרקטורון. ואולם כיום, כאשר ההגנה לא חולקת על זיהוי הנאשם, כמו גם על הימלטותו מהזירה על גבי הטרקטורון, פני הדברים הם שונים.

35. בה במידה היתה חסרת נפקות ראייתית מהותית עדותו וחקירתו לפניי של מר רן קורן, בזמנו בעלים של עסק סמוך (מוסך קטנועים), שהשוטרים ביקשו ממנו סרטונים של מצלמות האבטחה של העסק (על עדות בעל העסק הנוסף ויתרה ההגנה). זאת, במיוחד נוכח גרסתו של מר קורן שלפיה הוא הסכים מרצונו לתת לשוטרים את הסרטונים (בפרוטוקול, עמ' 74 שורה 32).

(6) עיקר עדויות העדים שההגנה ויתרה על זימונם:

36. כאמור, במהלך שמיעת הראיות ויתרה ההגנה על עדויותיהם של מספר עדים (ר' המזכר ת/19, התצלומים ת/21 וכן בפרוטוקול, עמ' 70 שורה 4). בין השאר ויתרה ההגנה על עדותו של רס"ר דניאל אהרון, הבלש שאליו התקשר המתלונן במהלך האירוע. בדו"ח הפעולה שערך הבלש אהרון, שהוגש אפוא חלף עדותו, הוא ציין כלהלן: "**ביום 15.03.2018 בסמוך לשעה 17:10 התקשר אליי רכז מודיעין רס"ב רן סמסון לפלאפון וביקש סיוע של ניידות מול חשוד אותו הוא בודק במנחם בגין בתל אביב. בהמשך אותה שיחה הותקף סמסון. השיחה כולה הוקלטה על ידי אפליקציית הקלטת שיחות שבפלאפון שלי ואותה צרבת ללא שינוי או עריכה...**" (דו"ח הפעולה סומן ת/22 ואילו צורף דיסק שבו הקלטת השיחה).

37. למרבה הצער, מטעם המאשימה הוגש רק תמליל חלקי של הקלטת השיחה הנ"ל, אשר נערך על ידי החוקר קוזי (במזכר ת/12), כאשר בהיתן חסר זה ערכו ב"כ הצדדים תמלילים בסיכומיהם (ר' בעמ' 14 לסיכומי המאשימה; עמ' 11-12 לסיכומי ההגנה). יש להדגיש, כי הגם שמדובר בשיחת טלפון בין המתלונן לבין הבלש אהרון, גם הנאשם - שעמד בסמוך למתלונן ודיבר עמו - נשמע בה. מתוך האזנה להקלטה עולה כי בפתח ההקלטה נשמע המתלונן אומר לבלש אהרון "**שלח לי ניידות רגע פה מישהו רוצה להביא לי מכות...**" ובמקביל אומר לנאשם "**אם אתה נוסע מפה אוי ואבוי לך**". רק לאחר מכן - כפי שמצוין גם בתמליל שערך החוקר קוזי - נשמע הנאשם אומר למתלונן "**מי אתה?**" ומוסיף דברים נוספים שאינם נשמעים בבירור. בהמשך הדברים נשמע המתלונן אומר לנאשם שהוא עולה עליו ולאחר מכן צועק שרוסס בגז ונשמע משתעל וכואב. בין השאר מציין המתלונן כי הנאשם (החשוד דאז) ברח, שהוא לא יכול לראות דבר ומתחיל לקלל נמרצות.

(7) עיקר עדותו של מר יוסי אשכנזי:

38. מר יוסי אשכנזי הוא חבר של מר קורן (שבעת האירוע היה כאמור בעל מוסך קטנועים סמוך), שבהמשך גם עבד במוסך. בעת האירוע עמד מר אשכנזי בפתח המוסך וכך הבחין בהתרחשות (בפרוטוקול, עמ' 91 שורה 19), אותה תיאר בעדותו הראשית כלהלן:

היתה סיטואציה... מישהו רכוב על טרקטורון על מדרכה ובקצ[ה] השני איפה שהמדרכה נגמרת, היה שם דין ודברים עם מישהו אחר שאחר כך התברר שהוא שוטר, קצין מודיעין אני חושב, לא יודע... ריססו אותו בגז מדמיע ממש מקרוב, אני זוכר את זה. אני זוכר שהוא צעק (בפרוטוקול, עמ' 91 שורה 12 ואילך).

39. בהמשך הוסיף מר אשכנזי ואמר: "**אני זוכר שהיה דין ודברים ביניהם. אני זוכר שהוא שלף משהו, השוטר. אחר כך הבנתי שהוא שוטר. הוא צעק ודיבר**" (בפרוטוקול, עמ' 92 שורה 2 ואילך). לשאלה מה שלף השיב העד: "**לא זוכר, ככל הנראה היה ארנק, תעודת שוטר. אני זוכר את התנועה של השליפה. לא זוכר להגיד בוודאות**" וכן הבהיר "**כנראה הציג איזה משהו**" (שם, שורה 8). משרוענן זיכרונו דייק מר אשכנזי ואמר: "**לפי מה שאני קורא אני אמרתי שזה היה ארנק. עכשיו אני לא זוכר במאה אחוז את התמונה הזו אבל היה אימאג' ואני זוכר תנועה**" כאשר לאחר מכן "**ריססו אותו**" (את המתלונן - ש.א.) מטווח אפס, צעקות, כתם צהוב על הפנים" (שם, עמ' 93 שורה 2 ואילך). עוד תיאר מר אשכנזי: "**היה דין ודברים עם אותו בן אדם עם הטרקטורון. לא שיחת נועם. היו צעקות. באיזשהו שלב ריססו אותו...**" (שם, שורה 9 ואילך).

40. עוד ביקשה ב"כ המאשימה את התייחסות מר אשכנזי לכך שגרסתו נגבתה במזכר, בשטח, ולאחר ששוב רוענן

זיכרונו הוסיף הלה והתייחס כלהלן: "זה שאני מפחד מהחשוד? כן, אני לא צריך להתערב. זה מקום וזמן שחבל שהייתי שם" (בפרוטוקול, עמ' 93 שורה 20). לשאלות התובעת ציין מר אשכנזי כי הריסוס "היה מטווח אפס" (שם, שורה 24) ובהמשך הוסיף: "היה הרבה. היה שפריץ, הוא ריסס את כל מה שהיה" (שם, עמ' 94 שורה 1). מר אשכנזי זיהה את עצמו באחד מסרטוני האבטחה (מתוך ת/16), שהציגה לפניו ב"כ המאשימה, בו ניתן לראותו עומד וצופה (שם, שורה 30 ואילך), כאשר יוזכר כי האירוע עצמו לא נקלט בעין המצלמה.

41. מר אשכנזי נחקר חקירה נגדית נמרצת ומקיפה, אך עמד על גרסתו. ב"כ הנאשם שאלה את אשכנזי מדוע אמר שהיה במקום הלא נכון, והלה הסביר: "זה אירוע שהוא סוג של פלילי ואני לא רוצה להיות עד במקום כזה. לא נראה לי שמישהו ירצה להיות עד בדבר כזה. לא יהיה לי נעים לתת עדות. אני לא מכיר את הנאשם. בקל[ות] זה יכול להתדרדר למקומות אחרים" (בפרוטוקול, עמ' 95 שורה 29 ואילך). לא למותר אפוא לציין כי במהלך החקירה הנגדית, בעת שהעד השיב לשאלת הסניגורית כי אכן ראה את הנאשם נוסע על המדרכה, התפרץ כלפיו הנאשם באמירה הלעומתית "שקרן" ועל כן הוצא מן האולם (שם, עמ' 98 שורה 11 ואילך). כמו כן, בתשובה לשאלת ב"כ הנאשם, שלפיה השוטר רשם שמר אשכנזי לא רצה למסור עדות פורמלית משום שפחד, השיב הלה: "חושש" (שם, עמ' 97 שורה 10).

42. מר אשכנזי אישר את דבריו שהאינטראקציה בין המתלונן לבין הנאשם לא היתה בנועם, ולשאלה אם מצד שני המעורבים הוסיף ואמר: "אפשר להגיד שכן. השוטר לא התנהג באלימות. הוא לא עשה משהו ש... הוא ניסה לעצור את הטרקטורון או לעשות משהו כזה, הוא דיבר איתו" (בפרוטוקול, עמ' 97 שורה 23 ואילך). בהמשך הדברים אישר מר אשכנזי כי המתלונן היה לבוש בגדים אזרחיים וכי הוא הבין שמדובר בשוטר רק לאחר האירוע (שם, עמ' 98 שורה 31 ואילך). עוד תיאר כי לאחר האירוע לא ניתן היה לדבר עם המתלונן בשל הפגיעה בו (שם, עמ' 99 שורה 12 ואילך).

43. ב"כ הנאשם ביקשה ממר אשכנזי להבהיר דבריו שלפיהם הוא ראה את המתלונן שולף ארנק ושאלה האם הוא יכול לומר בוודאות שהיה ארנק. מר אשכנזי השיב: "בוודאות לא, אחרי כל כך הרבה זמן שעבר. אבל אם אמרתי את זה 3 ימים אחרי אז כן" (בפרוטוקול, עמ' 100 שורה 24). גם בהמשך הדברים ציין מר אשכנזי כי הוא אינו יכול לומר הדברים "בוודאות של מאה אחוז" (שם, עמ' 101 שורה 1).

44. ב"כ המאשימה ביקשה אפוא להגיש את המזכר המתעד את אמרתו של העד מר אשכנזי, ולחלופין לזמן לעדות את השוטר שערך את המזכר, וזאת נוכח טענת העד כי אינו זוכר בוודאות שדובר בארנק. ב"כ הנאשם התנגדה לבקשה, תוך שהדגישה כי לדעתה אין הבדלים מהותיים בין האמור במזכר לבין עדותו של העד כפי שנשמעה בבית המשפט (שם, שורה 25 ואילך). בהחלטה בעניין דחיתי את בקשת ב"כ המאשימה, תוך קביעה שאמירה של עד שאינו זוכר בוודאות אינה שקולה לאמירה שאינו זוכר את תוכן האמרה (שהיא אחד התנאים לקבילות לפי הוראות סעיף 10א(3) לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 - ר' ההחלטה בפרוטוקול, עמ' 102).

(7) עיקר עדויות החוקרים והאמרות שנגבו מהנאשם:

45. עוד העידו לפניי, כאמור, שני החוקרים שגבו את שתי הודעות הנאשם (שגם תועדו). החוקר רס"ל נועם עמר-פדר גבה את הודעתו הראשונה של הנאשם, ביום 16.03.2018 החל בשעה 00:22. להודעה (סומנה ת/13א) צורף טופס הודעה על זכויות, עליו חתם הנאשם, וכן תקליטור התייעוד (ת/13ב). עוד הוגש באמצעות החוקר פדר מזכר שערך, שאליו מצורפות שתי תמונות מתוך אחד הסרטונים המתעדות את הימלטותם של הנאשם ועלא מהזירה, כל אחד בנפרד - הנאשם על הטרקטורון ועלא בריצה (ר' המזכר ת/14). בחקירה הנגדית שאלה

ב"כ הנאשם את העד אודות השאלות ששאל את הנאשם וטעמיהן, אך בחלוף הזמן לא יכול היה החוקר לזכור את פרטי הדברים.

46. לעניין ההודעה שגבה החוקר פדר, לאחר שהסביר לנאשם את החשדות נגדו הלה הגיב כלהלן: "קודם כל אני לא נהגתי שאדם הזה תפס אותי. אני עמדתי על המדרכה עם טרקטורון חשמלי שנוסע עד 36 קמ"ש. דיברתי עם בן אדם. לפתע בא אופנוע ירד אדם כל כך עצבני. ואמר לי מי אתה חושב את עצמך שאתה חונה על מדרכה. הוא התחיל להגיד לי למי שייך הטרקטורון. הוא אמר לי אתה לא יודע מי אני. הוא התחיל לתקוף אותי בדיבור ובפיזיות. הוא תפס אותי מהצוואר (הח החשוד מצביע על צווארו אני מבחין באדמומיות קלה). הוא לא היה שוטר על בגדים רגיל. הוא תקף אותי ממש ממש ואמרתי לו תעזוב אותי. אני הייתי על הטרקטורון והמשכתי לנסוע. אני עליתי על הטרקטורון באתי לנסוע. הבן אדם החזיק טלפון ואמר לי אני אזיין אותך אני אזיין את אמא שלך אני אביא 10 אנשים ואקח לך את הטרקטורון. תוך כדי באתי כזה ל[נ]סוע והוא התחיל והוא חנק מהצוואר ולא רצה לשחרר אותי ריססתי עליו גז מדמיע ופשוט הלכתי משם" (ת/13א, שורה 7 ואילך).

47. הנאשם חזר והכחיש כי ידע שהמתלונן הוא שוטר, טען כי לא סיכן חיי אדם בנהיגתו שכן דובר בטרקטורון חשמלי והוסיף: "אני מצטער על זה שזה יצא שוטר. אני באמת אומר אני בן אדם מסוכסך שנפגע לא פעם ולא שלוש מאנשים שדקרו אותי בגוף ואנשים חטפו את אחי... עקב זה אני מסתובב עם הגז לפל הזה למטרת הגנה עצמית... לא היה לו שום סימן שהוא שוטר. הוא היה נראה מעורער בנפשו" (ת/13א, שורה 18 ואילך). בהמשך הדברים טען הנאשם כי המתלונן דווקא תפס אותו בחולצה; וכדבריו: "באתי לנסוע עם הטרקטורון הוא נצמד אליי ותפס אותי בחולצה ואמר לי מה אתה רוצה לעלות עליי" (שם, שורה 27 ואילך). הנאשם חזר לתיאור המתלונן כמעורער בנפשו, בהוסיפו: "הוא דיבר ויצא לו ריר מהפה רוק מהפה ונצמד אליי ואמר לי שהוא יזיין אותי" (שם, שורה 31).

48. הנאשם נשאל האם התקשר למשטרה ובמקום זאת טען שברח לדירתו ברחוב נווה שאנן ומשם לבית חמו, או אז "אשתי התקשרה אליי שמשטרה באו לחפש אותי בבית... פה אני כבר דיברתי עם עו"ד ואני רציתי לבוא לתחנה. אבא של אשתי משתף פעולה עם רכזי מודיעין הוא סייען לשעבר. התקשרו לאבא של אשתי והוא סיפר להם איפה אני" (ת/13א, שורה 37 ואילך). שוב נשאל הנאשם כיצד לא התקשר למשטרה, בהנחה שהסיפור שסיפר על תקיפתו נכון, ושוב לא ענה לשאלה: "שהוא תקף אותי היה חש[ו]ב לי כל הסיפור הזה היה להשתחרר ממנו. אני התחננתי אליו שיעזוב אותי [א]תם יכולים לשאול אותו. הוא היה כמו קרציה הוא לא עזב אותי" (שם, שורה 42 ואילך). שוב נשאלה השאלה והנאשם טען: "שהבנתי מאבא של אשתי שמדובר בשוטר אז פחדתי פשוט והתקשרתי לעו"ד ודיברתי עם עו"ד" (שם, שורה 45 ואילך); ובהמשך הוסיף: "זה נכון שתוקפים אותך אתה מתקשר למשטרה אתה צודק. אני אבל במה שנוגע לבן אדם הזה אני רק רציתי להשתחרר ממנו... אני רוצה להגיד עוד משהו. אני שהגעתי לתחנה שאלתי את הבלשים [א]ם אחד בשם סמסון נמצא. למה אני יודע שהוא עוזר לאבא של אשתי ורציתי לדבר איתו על הסיפור הזה. לפתע השוטר אמר לי שמי שריססתי זה סמסון. באמת שאני בכלל לא ידעתי" (שם, שורה 47 ואילך).

49. הנאשם טען תחילה כי לא נהג עם הטרקטורון על המדרכה אלא רק כאשר ברח מהמתלונן (ת/13א, שורה 56), הגם שהתקשה להסביר כיצד הגיע אל המדרכה שלא בנסיעה. הנאשם הודה כי עלא, גיסו, נסע עמו למקום על הטרקטורון, אך טען שאינו זוכר את מספר הטלפון שלו. עוד טען כי במקום "היו שלוש נשים שישבו שם ואחרי זה בוויכוח הגיעו עוד שני אנשים מהשכונה שהתחיל להפריד ביני לבינו. עד שבאתי ל[נ]סוע

הוא עוד פעם חסם אותי והתחיל להתנפל עליי" (שם, שורה 75 ואילך). לשאלה אם קיימת היכרות בינו לבין האנשים עמם לדבריו התעמת השיב הנאשם "אני מכיר בפנים. היתה אחת בשם מזי, אני חושב, אחת בשם חנה, ההיא הרוסיה שהיתה איתם אני לא זוכר" (שם, שורה 79), בעוד ששני הגברים שהפרידו היו "אמיר אבו קישק ואח שלו הכי קטן אני לא יודע איך קוראים לו. אני לא כזה חבר שלהם" (שם, שורה 81), והוסיף: "אני יכול להביא את המספרים שלהם. אני לא יכול להביא את המספרים שלהם עכשיו כי השארתי את הטלפון בבית" (שם, שורה 83 ואילך).

50. הנאשם שב והביע צער על המקרה, באומרו: "אני מצטער על כל מה שהיה אני באמת לא ידעתי שהוא שוטר אני עשיתי את זה כי הרגשתי מאוים. שהיו את הצעקות אני רק רציתי ללכת ממנו ושהוא הוא התחיל לתקוף אותי אני הוצאתי גז מדמיע וריססתי אותו" (ת/13א, שורה 92 ואילך). לשאלת החוקר כיצד לא הכיר את המתלונן, נוכח טענותיו שחמו מכיר אותו, אמר הנאשם: "כי הוא עובד איתו אני לא. לא היה ביני לבינו מגע. הוא אפילו לא מכיר אותי ואני לא מכיר אותו. השוטר שאל אותי מי אתה אמרתי לו את השם שלי ואחרי זה הוא אמר לי שאני לא יודע מי הוא. באמת שאני לא יודע מי הוא. כל העולם מכיר אותו וזה נכון שהשם שלו מצלצל אבל אני לא מכיר אותו" (שם, שורה 96 ואילך).

51. נוכח דברי הנאשם על הערות המתלונן על דרך נהיגתו תהה החוקר מדוע מי שאינו שוטר ידבר איתו על דרך נהיגה פראית עם הטרקטורון. הנאשם השיב: "מה שהציק לו זה שחניתי על המדרכה ואפילו צעק מי אתה חושב שאתה שם את הטרקטורון על המדרכה. זה קורה אני חושב שאנשים באים סתם. זה תחנה מרכזית ואתה יכול למצוא שם הכל מהכל" (ת/13א, שורה 102 ואילך). הנאשם הכחיש כי איים על המתלונן והודה רק בכך שקילל אותו נמרצות (שם, שורה 111 ואילך). אשר לטענת המתלונן כי עלה על רגלו עם הטרקטורון הכחיש הנאשם וטען: "הוא פשוט נצמד אליי הוא התחיל לעשות הצגות בטלפון מה אתה עולה עליי אתה רוצה לעלות עליי. זה טרקטורון קטן" (שם, שורה 135 ואילך).

52. הנאשם טען כי לאחר שברח מהזירה החנה את הטרקטורון "מתחת לבית" ואינו יודע מה קרה איתו, כיוון ש"תפסתי את הרגליים שלי ויצאתי מהבניין שלי מהיציאה האחורית והלכתי לחמי הביתה" (ת/13א, שורה 146 ואילך). לשאלת החוקר האם הטרקטורון נעלם הוסיף הנאשם ואמר: "הוא נעלם לי כבר פעמיים זה התחנה הישנה. אני לא יודע למה אתם נעולים על הטרקטורון כי הוא ראייה. כדי לבדוק אם הוא מהיר או לא [א] מהיר. כדי לבדוק אם הוא על חשמל" (שם, שורה 150 ואילך). בהמשך הדברים חזר הנאשם לטענתו כי סבר שהמתלונן "חולה נפש" (שם, שורה 164, שורה 195. ר' גם שורה 22) וטען שאם יביאו לו את הטלפון שלו הוא ישיג את העדים לאירוע.

53. הנאשם אישר כי החולצה שנתפסה היא החולצה שלבש בעת האירוע (ת/13א, שורה 180) וכן אישר כי הוא מצולם בסרטון ובתמונה (מתוך ת/14) כמי שנמלט מהזירה על הטרקטורון (שם, שורה 192 ואילך), אך נמנע מלזהות את חברו עלא. לשאלת החוקר מדוע לא ברח רגלית, להבדיל מבנסיעה מסוכנת על המדרכה, השיב הנאשם "מה עם הטרקטורון היו גונבים אותו זה עולה 13 אלף שקל" (ת/13א, שורה 215), והוסיף: "סך הכל רציתי לברוח מהבן אדם הזה. הטרקטורון נראה במצלמה גדול הוא לא כזה גדול הוא קטן" (שם, שורה 217). בשלב זה טען הנאשם שהתעייף והוא מבקש לישון, אם כי אישר שהוא מבין שסיכן אנשים בכך שנהג על המדרכה עם הטרקטורון (שם, שורה 219 ואילך).

54. הודעתו השנייה של הנאשם נגבתה יום אחד לאחר גביית ההודעה הראשונה הנ"ל (דהיינו ביום 17.03.2018), הפעם על ידי החוקר רס"מ משה קוזי (ר' ההודעה ת/9א והדיסק ת/9ב). החוקר קוזי גם ערך מספר פעולות חקירה נוספות, שתיעודיהן הוגשו במסגרת עדותו הראשית, ובהן המזכר ת/10 (שיחה טלפונית עם הנאשם ביום

26.03.2018 על מנת שימסור את פרטיו של אמיר אבו קישק, שלא נמסרו), דו"ח צפייה בסרטונים (ת/11) וכאמור תמליל החלקי של שיחת הטלפון בין המתלונן לבין הבלש אהרון (ת/12).

55. בחקירה הנגדית של החוקר קוזי הלינה ב"כ הנאשם, שוב ושוב, על כך שהתיק נחקר בתחנת לב תל אביב, בה משרת המתלונן. החוקר השיב כי מדובר בהחלטה של קצין אח"מ, הגם שאינו זוכר מה קרה במקרה ספציפי זה (בפרוטוקול, עמ' 53 שורה 19). לשאלות נוספות באותו קו השיב החוקר כי הוא מכיר את המתלונן, כאחד ממאתיים ועשרים השוטרים שבתחנת לב תל אביב, אך אינו חבר שלו (שם, עמ' 52 שורה 29 ואילך); כאשר בכל מקרה למתלונן אין שום מעמד בענייני החקירה (שם, עמ' 53 שורה 23). ב"כ הנאשם טענה כי כיוון שמדובר באירוע שהתרחש בדרך בגין - גבול האחריות בין תחנת לב תל אביב לבין תחנת שרת, ולמעשה מעבר לו - הוא היה צריך להיחקר בתחנת שרת, אך החוקר ענה: **"באופן יומיומי אנחנו חוקרים תיקים גם כשהם לא מאזורנו"** (שם, עמ' 52 שורה 10).

56. עוד נשאל החוקר קוזי לגבי המאמצים לאיתור עדי הראייה שהנאשם טען לקיומם. החוקר הסביר כי הנאשם **"זרק כל מיני שמות של נרקומנים... אמיר (אבו) קישק יש כאלה עשרות. באמצעים שהיו לי ובזמן שהיה לי עשיתי מה שיכולתי"** (בפרוטוקול, עמ' 54 שורה 26 ואילך). בהקשר זה ר' גם המזכר ת/10 מיום 26.03.2018, המתעד שיחת טלפון שערך החוקר עם הנאשם, לאחר שהלה שוחרר, בו ביקש החוקר מהנאשם להמציא פרטים על אמיר אבו קישק. הנאשם השיב לשאלת החוקר ש"אינו יודע איפה גר אמיר אבו קישק וישתדל לחפש לנו פרטים שלו וטלפון שלו" (השווה לדבריו בהודעה ת/13א, כאמור בפסקה 49 דלעיל).

57. בהודעה עצמה (כאמור ת/9א מיום 17.03.2018) שאל החוקר קוזי את הנאשם האם יש לו רישיון נהיגה, והלה השיב בשלילה. החוקר הודיע אפוא לנאשם כי הוא חשוד גם בנהיגה ללא רישיון. לכך השיב הנאשם: **"זה טרקטורון חשמלי שלא מגיע ל 36 קמ"ש ושהוא חשמלי, נוהגים עליו בלי רישיון"** (ת/9א, שורה 16). עם זאת, הנאשם טען שאינו יודע היכן הטרקטורון ובאשר למסמכיו הוסיף וטען כי הם נמצאים אצל פלוני אמג'ד אבו חסירה (שם, שורה 24). הנאשם אישר כי באירוע נכח גם עלא, אך כשנשאל האם הרכיב אותו לפני האירוע עם המתלונן אמר: **"לא שזכור לי"** (שם, שורה 47). כשנשאל האם הוא היה על הטרקטורון ועלא ברגל, הוסיף הנאשם: **"לא זוכר. המוח שלי כולו מתבלבל. המוח שלי רץ בלי הפסקה"** (שם, שורה 49).

58. הנאשם חזר על גרסתו לאירוע וחזר והדגיש כי לא ידע שהמתלונן שוטר, וכן הוסיף שהמתלונן אמר לו **"שיביא לי עשר אנשים שיקחו לי את הטרקטורון"** (ת/9א, שורה 71). או אז השמיע החוקר קוזי לנאשם את הקלטת השיחה בין המתלונן לבין הבלש אהרון, בה כזכור המתלונן מבקש סיוע של **"ניידות"**, אך הנאשם אמר: **"אני ידעתי שהוא מדבר עם חברים שלו ולא ידעתי שהוא מדבר עם משטרה"** (שם, שורה 75). כשהטיח החוקר בנאשם כי זה עתה אמר שהמתלונן הזמין חברים ולא ניידות טען הנאשם: **"זה היה לפני שהוא החזיק את הפלאפון"** (שם, שורה 79). עוד אישר הנאשם כי **"אמרתי לו מי אתה בכלל, זה שהוא אמר דורך עליי - אני עמדתי עם הטרקטורון שהוא דיבר בטלפון הוא שם את הרגל שלו לפני הטרקטורון ואמר לי אתה רוצה לעלות עליי"** (שם, שורה 81 ואילך).

59. את התקיפה הנטענת על ידי המתלונן חזר הנאשם ותיאר כלהלן: **"עוד לפני שהוא מחזיק בטלפון ומבקש ממני לעצור, אני בשלב עצירה, מגיע אופנוע, מוריד את הקסדה, בא אליי ואומר לי מי אתה בכלל שעומד על המדרכה, צועק ורק תקף אותי, אומר לי אני אזיין אותך... תפס אותי בהתחלה מהמעיל... תפס אותי מהצוואר, בשלב הזה ריססתי אותו..."** (ת/9א, שורה 92 ואילך). כשהחוקר ביקש להבין האם הנאשם טוען כי ריסס את המתלונן בזמן שהלה תפס לו את הצוואר, הנאשם הוסיף ואמר: **"כשהוא תפס אותי באזור הצוואר הוא תפס אותי ביד אחת ותפס את הפלאפון שלו ביד שנייה"** (שם, שורה 98).

ג. עיקר פרשת ההגנה:

60. מטעם ההגנה העידו הנאשם (לאחר שהוסברו לו זכויותיו והוא בחר להעיד), אביו של הנאשם וכן חברו וגיסו- לשעבר עלא.

(1) עיקר עדות הנאשם:

61. בחקירתו הראשית פתח הנאשם וסיפר כי הוא מתגורר ברחוב נווה שאנן מאז היה בן שלוש שנים, עת משפחתו הגיעה לשם מהשטחים על רקע שיתוף פעולה עם מדינת ישראל. הנאשם סיפר כי ביום האירוע "**הלכתי לתקן לאחיין שלי את הטרקטורון, עצרתי שם, היו שם שתי בחורות חנה ומזי, מאותה שכונה. דיברנו. לפתע הגיעו מאחוריי אופנוע לבן, קסדה שחורה, ירד בן אדם כל כך נסער ותוקפני, הדבר הראשון שהוא אמר לי מי אתה יא בן זונה שאתה נוסע ככה**" (בפרוטוקול, עמ' 103 שורה 4 ואילך). הנאשם טען כי המתלונן קילל אותו "**ואנחנו מתחילים לריב, ותוך כדי הוא חונק אותי בצוואר ואומר לי 'אתה לא יודע מי אני? אני אזיין אותך' הוא הוציא טלפון מהכיס, ניסיתי לזוז ממנו. בשלב זה הוא דיבר בטלפון, השמיעו לי את זה בחקירה שאני אומר לו 'מי אתה'. זה היה עניין של שניות. ניסיתי להזיז ממנו, לא יודע עם מי הוא דיבר, הראש שלי הלך לכיוון בכלל... ניסיתי ללכת ממנו, להתחמק ממנו, הוצאתי גז, ריססתי וברחתי ממנו**" (שם, שורה 9 ואילך).

62. הנאשם הוסיף וטען כי "**חשבתי שהוא קשור למשפחה אחרת שבאה לפגוע בי, שהוא נשלח אלי ממשפחה אחרת**" על רקע סכסוכים שונים בהם היה מעורב (בפרוטוקול, עמ' 103 שורה 15 ואילך). עוד הדגיש הנאשם כי לא יכול היה לדעת שמדובר בשוטר, והוסיף כי "**הלחץ שלי היה להשתחרר ממנו. ברגע שהוא תפס את הטלפון רק רציתי ללכת משם. לא ידעתי שהוא שוטר**" (שם, שורה 24 ואילך). לטענת המתלונן כי נסע בפראות השיב הנאשם: "**כשהוא תפס אותי הגלגל האחורי היה בלי אוויר. הייתי בשלב עצירה. אחרי כמה דקות שעצרתי הוא הגיע**" (שם, עמ' 104 שורה 4) והוסיף כי המתלונן לא הזדהה בפניו ולכן "**כל הזמן הזה חשבתי שהוא שייך למשפחת פשע**" (שם, שורה 7). עוד הלין הנאשם על כך שמאז שהשתחרר ממעצרו המתלונן מתנכל לו שוב ושוב וגורם לחיפושי שווא בביתו.

63. הגם שבהודעותיו טען הנאשם, כזכור, כי לחמו (אביה של אשתו) היה קשר עם המתלונן (ר' בפסקה 50 דלעיל), בעדותו הראשית לפני שינה טעמו בהקשר זה וטען "**אני יודע שאבא שלי משתף פעולה עם סמסון**" (בפרוטוקול, עמ' 104 שורה 21 ואילך). עוד טען כי לאחר שנמלט וסיפר את הסיפור לחמו, אשר התחיל לקבל טלפונים, הבין "**שמדובר ברכז מודיעין**". הנאשם ציין כי למרות שהותקף על ידי שוטר הוא נמנע מלהגיש תלונה למח"ש, וזאת בשל ניסיון רע ומר בעבר.

64. הנאשם נחקר בחקירה נגדית מקיפה וממושכת. הנאשם אישר כי המתלונן בא אליו בטרוניה אודות דרך נסיעתו (וכדבריו אמר לו: "**מי אתה יא בן זונה שתיסע על המדרכה**" - בפרוטוקול, עמ' 106 שורה 15 ואילך), והוסיף כי סבר שמדובר באדם "**מעורער בנפשו**". כשהטיחה ב"כ המאשימה בנאשם כי הוא ידע שמה שמפריע למתלונן הוא נהיגתו על המדרכה, וכך אמר גם לשוטרים שעצרו אותו, לא השיב הנאשם ישירות אלא בחר להלין על התנהלות הבלשים: "**כל זה היה עניין של שניות. גם כשנתפסתי זה היה כמו מחבל. נשקים שלופים, רצו להרוג אותי**" (שם, שורה 26). עם זאת, בהמשך הדברים אישר הנאשם כי המתלונן התייחס לא רק לדרך עמידתו על המדרכה אלא גם לאופן נהיגתו (שם, עמ' 107 שורה 2).

65. ב"כ המאשימה הטיחה בנאשם כי את התקיפה תיאר פעם כתפיסת החולצה ופעם כתפיסת הצוואר, והנאשם

טען: "**החולצה והצוואר זה אותו דבר**" (בפרוטוקול, עמ' 107 שורה 17). בהמשך הטיחה ב"כ המאשימה בנאשם כי לשוטר שעצר אותו (הבלש מיטרני, ר' ת/4) לא אמר דבר על כך שהמתלונן תקף אותו, והנאשם הסביר: "**בשטח דבר ראשון שעלה לי בראש שהולכים לקרוע אותי**" (בפרוטוקול, עמ' 109 שורה 3). עם זאת, כשהטיחה בו כי גם לבלש שלקח אותו למשטרה (הבלש שוקר, ר' ת/15), השיב הנאשם: "**אני כן אמרתי שהותקפתי... הם עשו את החבילה הזאת ביחד**" (בפרוטוקול, עמ' 109 שורה 11 ואילך).

66. הנאשם שוב שינה טעמו כאשר ב"כ המאשימה הטיחה בו שרק לאחר שנועץ עם עורך דין העלה את הטענה שהותקף. הנאשם השיב: "**איך את יודעת שהעורך דין אמר לי דבר כזה. זה לא נכון. ציינתי את זה בשטח שהותקפתי. לא יודע מה השוטרים רשמו ואני כן ציינתי שהותקפתי. היה לי דימום בצוואר, מאיפה הדימום?**" (בפרוטוקול, עמ' 109 שורה 24 ואילך). בהמשך הטיחה ב"כ המאשימה בנאשם כי לאחר ששוחרר ושוחח עם אביו, גבו מאביו הודעה בה לא מסר כי הנאשם טוען שהותקף. הנאשם השיב, שלא לעניין: "**אבא שלי עבד איתו והוא קיבל דרגות ועד עכשיו הוא מכחיש את זה**" (שם, עמ' 110 שורה 33), אך בהמשך הוסיף ודייק שאינו זוכר אם אמנם אמר לאביו שהותקף.

67. אשר לעדותו של מר אשכנזי התבטא הנאשם בחריפות וטען כי הלה כלל לא היה עד לאירוע; וכדבריו: "**הוא שקרן. הוא לא ראה את זה**" (בפרוטוקול, עמ' 111 שורה 27). עם זאת ובאותה הנשימה ממש אישר הנאשם חלק מדברי העד אשכנזי אודות האירוע עצמו: "**כשהוא אמר על השליפה, זה היה הטלפון**" (שם, שורה 29 ואילך). עוד התקשה הנאשם להסביר מדוע לא המציא את פרטי העדים שלטענתו יכולים היו לתמוך בגרסתו (שם, עמ' 113 שורה 1 ואילך), כשבין השאר טען שאינו זוכר כי התקשרו אליו לצורך בירור הפרטים (כאמור במזכרו של החוקר קוזי, ת/10).

68. אשר לדבריו לבלש שוקר (בת/15), בהם טען כזכור כי בעבר עבד עם "**הקצין סמסון**", סיפר הנאשם: "**פעם אחת כשהייתי ילד נעצרת[ני] לקחו אותי לתחנת לב תל אביב. באו אלי בוא תשתה קפה. בא אלי משהו שקרא לעצמו סמסון. אמר לי תעזור לנו נעזור לך דברים כאלה**" (בפרוטוקול, עמ' 113 שורה 24 ואילך). ואולם, זמן קצר לאחר מכן, לשאלה מכיוון אחר, טען הנאשם: "**בחיים שלי לא נתקלתי בסמסון הזה**" (שם, עמ' 114 שורה 5). ב"כ המאשימה הטיחה בנאשם את העובדה, העולה מהקלטת השיחה בין המתלונן לבין הבלש אהרון, בה דרש המתלונן שליחת ניידות, ושאלה אותו מי שולח ניידות כשאינו שוטר. הנאשם לא השיב לשאלה אלא אמר: "**פה את שומעת שהוא בורח. זה לקראת סוף האירוע**" (שם, שורה 23).

69. הנאשם נשאל על דרך הימלטותו מהזירה והתקשה להשיב לשאלות. לשאלה האם סיפר לאשתו מה קרה השיב תחילה שאינו זוכר (בפרוטוקול, עמ' 115 שורה 33), אך בסופו של דבר אישר כי סיפר לה (שם, עמ' 116 שורה 8). לשאלה מדוע שיקרה אשתו לשוטרים שחיפשו אותו השיב הנאשם: "**כ[ש]מתעסקים עם משטרות, זה התשובות שלנו**" (שם, שורה 13). יוטעם, כי מתשובות הנאשם עלה שהוא עקב מקרוב אחרי פעולות השוטרים לאיתורו; וכדבריו "**אני יודע שבתוך רבע שעה מהאירוע הם היו ב-4 מסעדות שקשורים למשפחה וגם ב-3 בתים**" (שם, שורה 21).

70. אשר להחלפת הבגדים אמר הנאשם כי "**אולי**" הזיע או היה בלחץ (בפרוטוקול, עמ' 116, שורה 25), ואשר לבריחה מדירתו (ברחוב נווה שאנן) לבית חמו (ברחוב שמחה) טען שאינו זוכר כיצד הגיע לשם (שם, עמ' 117 שורה 22). לעניין היעלמות מיכל הגז תיאר הנאשם: "**הגז נפל ממני. החזקתי את הגז בצד ימין ובזמן ההימלטות הוא נפל לי**" (שם, עמ' 118 שורה 18). בעניין הטרקטורון הטיחה ב"כ המאשימה בנאשם כי בחקירה מסר כאמור שעלה לו 13,000 ₪. הנאשם השיב: "**לא זוכר. אולי הוסיפו 1**" (שם, שורה 32), אך סירב לנקוב במספר אחר בטענה שאינו זוכר כמה שילם ומתי שילם (שם, עמ' 119 שורה 24). את היעלמות

הטרקטורון הסביר הנאשם בכך ש"הבנתי שאחד שחור לקח את הטרקטורון" (שם, שורה 31 ואילך). בהמשך הוסיף הנאשם "הבנתי שזה אחד סודני שגנב אותו" והסביר כי לא הגיש תלונה משום שהוא "לא מתלונן במשטרה" (שם, עמ' 120 שורה 8 ואילך).

(2) עיקר עדויות אביו של הנאשם ועלא:

71. אביו של הנאשם (פהים) לא היה עד לאירוע או להימלטות הנאשם וממילא עדותו לא תרמה דבר לבירור עניינים אלה. כעולה מהרישא לעדותו הראשית, הוא זומן לעדות על מנת להעלות את הטענה שהוא מכיר את המתלונן ועבד עמו ממושכות; וכדבריו: "ההיכרות שלי איתו עבדתי איתו כמעט 8 שנים. עבדנו יחד", כאשר תפקידו של המתלונן היה "רכז מודיעין" בעוד תפקידו היה כמסייע (בפרוטוקול, עמ' 124 שורה 15 ואילך).

72. עם זאת, ועל אף ההיכרות הממושכת הנטענת, הוסיף האב וטען כי את בנו, הנאשם, המתלונן אינו מכיר (בפרוטוקול, עמ' 124 שורה 21 ואילך). יוטעם, כי אין בעדותו של האב התייחסות לשאלת ההיכרות בין המחנות (אבי אשתו של הנאשם) לבין המתלונן, הגם שכזכור טענת הנאשם בחקירותיו היתה שדווקא הוא היה זה שעבד עם המתלונן.

73. בחקירה הנגדית התקשה האב להתייחס לפרטי הדברים שמסר בזמנו, אותם הטיחה בו ב"כ המאשימה, תוך שלמשל שינה את גרסתו ביחס לשאלה האם שוחח עם בנו עובר לגביית הודעתו. האב הסביר הדברים בכך ש"אני לא זוכר במאה אחוז בימים האלה" (בפרוטוקול, עמ' 127 שורה 9).

74. אשר לעלא, חברו וגיטו-לשעבר של הנאשם, הוא תיאר את האירוע כלהלן: "נסענו אני וספיאן על טרקטורון חשמלי ברח' מנחם בגין בתל אביב. עצרנו על המדרכה, דיברנו עם שתי נרקומניות שהיו שם ואז הגיע אחד על אופנוע, ישר התחיל לקלל אותנו ואומר לנו 'מה אתם חונים על המדרכה' לא התחלנו לדבר והוא התחיל לצעוק, חשבנו שזה מסוכסך שלנו, יש לנו הרבה בעיות. הוא הוציא טלפון וחנק את ספיאן, ספיאן ריסס אותו בגז פלפל. ברחנו משם" (בפרוטוקול, עמ' 130 שורה 23 ואילך).

75. עלא טען כי לא זו בלבד שהמתלונן לא הציג תעודת שוטר ולא אמר שהוא שוטר, אלא גם "לא הזמין משטרה אפילו, איך שהרים את הטלפון לא אמר שום מילה בטלפון..." (בפרוטוקול, עמ' 130 שורה 29 ואילך). עם זאת, בהמשך הדברים ובמענה לשאלת הסניגורית מדוע השניים ברחו מהזירה, השיב עלא: "כי לא רצינו בעיות, לא רצינו לפתוח תיקים. ריססנו בגז פלפל, הגנו על עצמנו" (שם, עמ' 131 שורה 2).

76. בחקירה הנגדית, כשהוטח בעלא כי בהודעתו מסר שהם לא רק עמדו על המדרכה עם הטרקטורון אלא גם נסעו, הוא אמר: "נסענו, עלינו על המדרכה, עצרנו..." (בפרוטוקול, עמ' 133 שורה 21), ובהמשך אישר כי המתלונן אמנם להם למה הם נוסעים על המדרכה ובמהירות מופרזת (שם, שורה 30). עלא אישר כי בהימלטות מהזירה הוא נפרד מהנאשם, באומרו: "למה שאני אמשך איתו? זה מאט את הקצב שלנו, כשבן אדם רודף אחרינו עם אופנוע ורוצה לתקוף אותנו, כל אחד בורח לכיוון אחר" (שם, עמ' 135 שורה 3 ואילך). עלא טען כי לא התקשר לנאשם לאחר האירוע, הגם שהפגין בקיאות בהתפתחות החקירה וציין מיוזמתו שהנאשם נעצר כשעתיים לאחר האירוע (שם, שורה 14). עוד אישר עלא כי יום לאחר האירוע הוא נסע לאילת, אך זאת לטענתו משום שרצה בחופשה ולא משום שברח (שם, שורה 29), וכן שהטלפון שלו "נהרס" שם (שם, עמ' 136 שורה 26).

77. נוכח טענתו הנ"ל של עלא, שלפיה המתלונן לא הזמין משטרה, השמיעה לו ב"כ המאשימה את הקלטת שיחת הטלפון בין המתלונן לבין הבלש אהרון ושאלה אותו מה הוא שומע. עלא אמר: "[מאזין] הוא צועק פה, הוא

צועק עלינו, איך אני יכול לשמוע שהוא אומר לשלוח ניידות? (שם, עמ' 137 שורה 27 ואילך). מיד לאחר מכן, ולאחר התנגדות מטעם הסניגורית, שינה עלא את דבריו וטען: **"לא שומעים, שמעתי צעקות"** (שם, עמ' 138 שורה 6). ב"כ המאשימה הטיחה בו אפוא כי זה עתה ציין ששמע שהמתלונן אמר לשלוח ניידות, ולכך השיב עלא תוך אמירת דבר והיפוכו: **"יכול להיות ששומעים את זה פה. איך אני יכול לשמוע?"** (שם, שורה 8).

78. ב"כ המאשימה הטיחה בעלא כי בהודעתו במשטרה נשאל בהקשר לכך שהנאשם אמר למתלונן **"אז מה אם אתה שוטר?"** והשיב לכך: **"לא שמעתי"**. עלא הגיב: **"השוטר בא, קילל, אנחנו החזרנו לו קללה, ואז הוא חנק אותו"** (בפרוטוקול, עמ' 140 שורה 11). לאחר שב"כ המאשימה הזכירה לעלא כי במשטרה מסר ששמע את המתלונן אומר לנאשם לא לנסוע, הלה אמר: **"בן אדם שבא, תוקף אותי, ואז אומר לי לא לעזוב את המקום - אני אשאר שם כדי שיתקוף אותי?"** (שם, עמ' 141 שורה 5 ואילך).

ד. דין והכרעה:

79. לאחר ששמעתי את עדויות העדים שהעידו לפניי והתרשמתי מהן, וכן קראתי את המוצגים שהוגשו במסגרת תיק המוצגים (לרבות הדיסקים), וכן קראתי את סיכומי ב"כ הצדדים שהוגשו בכתב, אני מעדיף - ובאופן חד משמעי - את גרסת המתלונן על פני גרסת הנאשם. יוטעם, כי לא מדובר בהכרעה המבוססת על ההתרשמות מן העדויות בלבד אלא בהכרעה המבוססת על מארג ראיתי שלם ועל שיקולי היגיון ושכל ישר.

80. עם זאת, והגם שכאמור לא מדובר בהכרעה המבוססת על ההתרשמות מן העדויות גרידא, לא למותר לציין את עדויותיהם של המתלונן והנאשם - ששניהם נחקרו לפניי בחקירות נגדיות יסודיות וממושכות, דהיינו באופן שאפשר התרשמות מתמשכת ומקיפה מגרסאותיהם ומהתנהלותם על דוכן העדים. בעוד שעדות המתלונן - שהיתה הגיונית, קונסיסטנטית ובעלת היגיון פנימי - הותירה רושם מהימן בהחלט, ההיפך הוא הנכון לענין עדות הנאשם. אכן, הסניגורית, בתבונה, ניסתה לצמצם ככל הניתן את גדרי המחלוקת העובדתית בין הצדדים, אך בנסיבותיו של הנאשם דנא לא היה בכך כדי להועיל נוכח גרסתו המופרכת, אשר השתנתה והתפתחה הן במהלך החקירה והן במהלך המשפט, תוך אמירות מועצמות על פניהן וחסרות כל היגיון פנימי או חיצוני.

(1) התפתחות פרטי האירוע, הגיונם הפנימי והשלכותיהם הראייתיות:

81. גרסתו של המתלונן מספרת סיפור הגיוני וסדור. המתלונן, שוטר בתפקיד, רכב על קטנוע באיזור התחנה המרכזית הישנה בתל אביב. אגב כך הוא הבחין בטרקטורון, שעליו שני רוכבים, אשר נהגו נוהג בפראות תוך עליה על מדרכות וסיכון העוברים והשבים. בנסיבות אלה, ולאחר שהטרקטורון עצר על המדרכה (במקום בו לאחר מכן יתרחש האירוע), פנה המתלונן לנאשם, רוכב הטרקטורון, על מנת לבדוק אותו ולהזהירו.

82. מעבר לעדותו של המתלונן, שלפיה הוא פנה לנאשם עקב דרך נהיגתו בטרקטורון, גם הנאשם וגם עלא מאשרים כי פנייתו של המתלונן לנאשם אכן היתה בעניין החנייה או הנהיגה על המדרכה (הגם שאינם מוסרים פרטים קונסיסטנטיים לגבי תוכן דבריו של המתלונן, גם בהקשר זה). כבר מפרט בסיסי וראשוני זה ניתן ללמוד על מופרכות גרסת הנאשם שלפיה הוא סבר לתומו כי המתלונן נשלח על ידי **"משפחת פשע"** כדי לתקוף אותו - שהרי מה לשליח ממשפחה כזו ולדאגה לאכיפת הסדר הציבורי בדרכים. ואכן, כשנוכח הגרסה המוזרה הנ"ל תהה החוקר קוזי מדוע מי שאינו שוטר יפנה לנאשם בעניין נהיגה פראית על מדרכות, מיד שינה הנאשם את טעמו וטען כי מדובר באזור התחנה המרכזית הישנה בו ניתן למצוא **"הכל מהכל"** (ר' בפסקה 51 דלעיל). דא עקא - ומעבר להיבט שינוי הגרסה - לא הרי שליח ממשפחת פשע כהרי טיפוס יוצא דופן מאיזור התחנה הישנה,

מה גם שלא ברור כלל מדוע טיפוס כזה יחליט לפתע לתקוף את הנאשם (כפי טענתו).

83. בשלב זה התקשר המתלונן לבילוש של תחנת לב תל אביב ודרש לשלוח ניידות, כפי שעולה בבירור מהקלטת השיחה בין המתלונן לבין הבלש אהרון (ת/22); וברור שעקב כך נכנסו הנאשם (וחברו-גיסו עלא) ללחץ רב. לנאשם אין רישיון נהיגה והטרקטורון עלה לו ממון רב, ופשיטא שחשש מההשלכות הברורות. בנוסף ידע הנאשם שהמתלונן-השוטר אינו מכיר אותו ולכן יכול היה להניח שאם יצליח להתחמק ממנו לא יוכל השוטר לאתרו. זוהי אפוא הסיבה שהנאשם ריסס את המתלונן בגז פלפל בעיניו, מטווח אפס, וכך ניטרל אותו לזמן מה. יוטעם, כי סיבה זו להימלטות הנאשם ועלא מהזירה עלתה בבירור דווקא מעדותו של עד ההגנה עלא, שבחקירתו הראשית לפני ובמענה לשאלת הסניגורית מדוע ברחו השניים מהזירה, אמר בין השאר: "**לא רצינו לפתוח תיקים**" (ר' בפסקה 75 דלעיל).

84. תקיפתו של המתלונן בדרך האמורה אפשרה לנאשם ולעלא לא רק להימלט מהזירה, אלא גם אפשרה לנאשם להיפטר מראיות מהותיות או להעלימן: כך נעלם מיכל הגז המדמיע וכך גם הטרקטורון יקר הערך, שאותו החנה הנאשם מתחת לדירתו (לפי טענתו). הנאשם גם דאג להחליף את החולצה שלבש ולהעבירה לכביסה ומשם נמלט לבית חמו. ואכן, נוכח העובדה שהמתלונן אמנם לא הכיר את הנאשם נדרש מאמץ חקירתי-מודיעיני לא מבוטל לצורך איתור הנאשם ומעצרו, כאשר כאמור בסופו של דבר נעצר הנאשם בסמוך לבית חמו למעלה משעתיים לאחר האירוע.

85. מבחינה משפטית "**...בריחה ממקום המעשה, העלמת ראיות... כביסת בגדים - כל אלה מהווים 'התנהגות מפלילה'; ובהיעדר הסבר מניח את הדעת - עשויה 'התנהגות' מסוג זה להיות בעלת כוח ראייתי עצמאי לחובתו של נאשם, לשמש סיוע במקום שנדרש כזה או להצטבר לראיות אחרות ולהכריע את הכף לחובתו**" (ר' י' קדמי, **על הראיות** (מהדורה משולבת ומעודכנת, תש"ע-2009), חלק שני, עמ' 866-865 והאסמכתאות הרבות המאוזכרות שם). עם זאת, כאן אין עסקינן רק במשמעותה של התנהגות מפלילה לאחר מעשה כשלעצמה, אלא גם בהשלכותיה על סוגיית מודעות הנאשם לכך שבעת האירוע היה המתלונן שוטר בתפקיד. אכן, השתלשלות מעשיו של הנאשם לאחר הימלטותו מעידה על חשש מחקירה משטרתית דווקא, וכן רצון לשיבושה - ויוזכר כי הנאשם עצמו ציין שהטרקטורון הוא ראייה, שהחוקרים מעוניינים לבחון כדי לבדוק האם הוא אמנם חשמלי ואיטי כטענת הנאשם (ר' בפסקה 52 דלעיל) - ולא על חשש ממשפחת פשע יריבה (נטענת), שמן הסתם אחת לה אם הנאשם אוחז ברישיון נהיגה כדין אם לאו.

(2) מודעות הנאשם לכך שהמתלונן היה שוטר:

86. מהסקירה דלעיל כבר עולה כי הוכח כדבעי שהנאשם היה מודע לכך שבעת האירוע היה המתלונן שוטר בתפקיד, אך יש להדגיש כי מצויות לכך ראיות משמעותיות נוספות. **ראשית**, המתלונן תיאר כי הנאשם פנה אליו באמירה "**אז מה אם אתה שוטר**" ולאחר מכן, כהתחכמות, ביקש שיזדהה לפניו. המתלונן מסר כי הוציא את תעודת המנוי והציג אותה לנאשם, ועדותו כאמור מקובלת עליו.

87. **שנית**, עדותו של המתלונן בעניין הצגת תעודת המנוי נתמכת מהותית בעדותו של עד הראייה מר יוסי אשכנזי - עד ראייה אובייקטיבי, שנקלע לסיטואציה במקרה ושלא בטובתו - אשר ציין כי הבחין במתלונן שולף ארנק או תעודת שוטר. מר אשכנזי העיד לפניי, בהגינותו, כי כיום אינו זוכר לומר בוודאות אם אמנם דובר בארנק, אך די בדבריו לפניי כמות-שהם בכדי להוות תמיכה מהותית לגרסת המתלונן. יתר על כן, הצטרפותה של עדות זו למכלול הנסיבות שתוארו לעיל - ובהן פניית המתלונן לנאשם בעניין נהיגתו הפרועה, השיחה המוקלטת עם הבילוש בה דרש המתלונן שליחת ניידות והתנהגות הנאשם לאחר המעשה - מוכיחה באופן חד משמעי כי

הנאשם אכן היה מודע היטב לכך שמולו ניצב שוטר בתפקיד.

88. **שלישית**, אין כל אפשרות לקבל את טענת ההגנה, שלפיה מכך שבמהלך השיחה בין המתלונן לבין הבלש אהרון נשמע הנאשם אומר למתלונן "**מי אתה?**" יש להסיק כי הנאשם לא ידע שהמתלונן שוטר. כזכור, אמירה זו של הנאשם נאמרה לאחר שהמתלונן הזעיק ניידות והורה לנאשם לא לזוז מהמקום, כאשר בתגובה אמר הנאשם את אמירת-הזלזול הנ"ל. בנסיבות אלה ברור לגמרי כי הנאשם היה, כאמור, מודע היטב לכך שהמתלונן שוטר בתפקיד.

89. **רביעית**, בסיכומי ההגנה ביקשה הסניגורית למצוא פגם כזה או אחר בהליך הזדהותו של המתלונן לפני הנאשם, תוך עריכת דיון מרתק בהוראות הדין הרלוואנטיות (ר' בעמ' 4 ואילך לסיכומיה). ואולם, השאלה שלפניי היא שונה: הנאשם מואשם בעבירה של תקיפת שוטר (בנסיבות מחמירות) ועל כן השאלה הטעונה הכרעה לפניי היא לא שאלת דרך הזדהותו של המתלונן לפני הנאשם, אלא שאלת מודעותו של הנאשם לכך שהמתלונן הוא שוטר בתפקיד (חלק מהרכיב הנסיבתי שבעבירה), שאלה שכאמור התשובה לה היא בחיוב.

(3) הטענות לאלימות מצד המתלונן והתפתחות גרסת הנאשם:

90. מתוך קבלת גרסת המתלונן מתחייבת גם דחיית גרסת הנאשם שלפיה המתלונן כביכול תקף אותו, ואז הוא נאלץ לרססו במעין אקט של הגנה עצמית. גם עמדנו על כך כי בנסיבות העניין בשטח היתה לנאשם ולחברו עילה ברורה לנסות ולהימלט מהזירה, כי "**לא רצינו לפתוח תיקים**". עם זאת, תמיכה מהותית לגרסת המתלונן, גם בעניין זה, נמצאה בעדותו של עד הראייה מר אשכנזי, שהעיד מפורשות כי לא היתה אלימות מצד השוטר.

91. ב"כ הנאשם ביקשה שלא ליתן משקל לעדותו של מר אשכנזי משום שעדותו נגבתה במזכר בשטח, ולא בהודעה בתחנת המשטרה, וזאת כאמור על רקע חששות העד ממתן עדות; כאשר בהקשר זה יוזכר כי גם במהלך עדותו לפניי התפרץ הנאשם כלפיו. מכל מקום, הסניגורית עצמה התנגדה לבקשת ב"כ המאשימה להגשת המזכר המדובר, בין השאר בטענה שאין הבדלים מהותיים בין האמור במזכר לבין עדותו של מר אשכנזי בבית המשפט (ר' בפסקה 44 דלעיל); וכאשר המזכר אינו מונח לפניי בוודאי שאין אפשרות לקבוע כי נפלו בו פגמים כאלה או אחרים.

92. אמנם ניתן להניח שהמתלונן, טיפוס מחוספס-משהו, לא פנה אל הנאשם - בפרט בהתחשב בנסיבות הזמן והמקום - באופן המנומס ביותר, ואולי אף דיבר אליו בטון בוטה, ולכך תימוכין מסוימים בגרסתו של העד מר אשכנזי; אך בוודאי שלא היה בכך כדי להצדיק את התקיפה מצד הנאשם, שעל פני הדברים נעשתה לצרכי הימלטות. זאת ועוד: הקללות שהשמיע המתלונן היו לרקע כאבי התופת מהם סבל - לאחר שהותקף בריסוס גז פלפל, מטווח אפס, לתוך עיניו - ואין כל אפשרות לגזור מהן סיפור של אלימות משטרתית, כביכול.

93. כאן המקום להתייחס להתפתחויות ולשינויים התכופים בגרסת הנאשם, גם בהקשר לעדותו של מר אשכנזי (ר' בפסקה 67 דלעיל) וגם בעניינים אחרים. עמדנו כבר על כך כי משהוטח בנאשם שגרסתו כי מאן דהוא שאינו שוטר ביקש לבחון את נהיגתו הפרועה אינה הגיונית, הוא פנה לכיוונים אחרים, ויש להזכיר כי בד בבד עם הטענה שלפיה סבר הנאשם שהמתלונן הוא שליח של משפחת פשע הוא הוסיף וטען כי חשב, בנוסף או לחלופין, שהמתלונן חולה נפש או לכל הפחות מעורער בנפשו - כאשר לא ברור כיצד משתלבות טענות אלה האחת עם רעותה. עוד יש להזכיר כי טענת הנאשם בדבר אלימות מצד המתלונן הועלתה בשיהוי, רק במהלך חקירת הנאשם במשטרה. כאמור, לבלש מיטרני שעצר את הנאשם בשטח סיפר הלה סיפור אחר לגמרי (ת/4),

וכך גם לבלש שוקר שהסיעו לתחנת המשטרה (ת/15), כאשר אין זה הגיוני כי הנאשם ישמיט פרט כה מהותי העשוי ליתן קונטקסט של הגנה עצמית למעשיו החמורים.

94. תמיהה רבתי נוספת מתעוררת בכל הקשור לעדות אביו של הנאשם, שטען כי עבד בשיתוף פעולה עם המתלונן במשך כשמונה שנים. בסיכומי ההגנה אין כל התייחסות לעדות זו, אשר סותרת את גרסת הנאשם בחקירותיו במשטרה, שם כזכור מסר כי חמו הוא זה ששיתף פעולה עם המתלונן. בעדותו בבית המשפט אמנם שינה הנאשם את גרסתו זו וטען כי אביו הוא ששיתף פעולה כאמור, אך לא הוסבר כיצד שיתוף הפעולה הנטען עבר מהחם לאב. כך או כך, פשיטא כי לא ניתן ליתן לדברים אלה משקל כלשהו, כל שכן לקבוע על יסודם ממצאים בהכרעת דין.

(4) טענות ההגנה למחדלי חקירה, לפסילת הסרטונים ולהגנה מן הצדק:

95. ב"כ הנאשם הלינה מאוד, הן במהלך ניהול המשפט והן בסיכומיה, אודות העובדה שהחקירה בתיק נוהלה בתחנת לב תל אביב - בה משרת המתלונן - בפרט כשהאירוע התרחש בדרך בגין המהווה כאמור את גבול האחריות בין תחנת לב תל אביב לבין תחנת שרת. לשיטת ההגנה, ולו מבחינת עקרון מראית פני הצדק, ראוי היה שהחקירה תתנהל בתחנה אחרת.

96. מקובל עליי, עקרונית, כי מוטב שחקירה בחשד לעבירות נגד שוטרים לא תתנהל בתחנה בה משרתים אותם שוטרים. עם זאת, במקרה דנא לא הצביעה ההגנה על כל פעילות בעניינו של הנאשם שהיתה כרוכה בהפעלת אלימות נגדו או באי חוקיות מהותית אחרת. כזכור, ההגנה לא העלתה טענת זוטא, או כל טענה אחרת, בענין גביית הודעות הנאשם - שגם תועדו - אשר נגבו ללא הפעלת לחץ או שימוש באמצעי פסול אחר.

97. גם מעצרו של הנאשם בוצע ללא כל אלימות, תוך שהובהרו לנאשם זכויותיו, כאשר הטענה היחידה שהועלתה מצד ההגנה בהקשר זה היתה כי במעצר השתתפו שבעה בלשים חמושים. ואולם, השאלה בדבר מספר השוטרים - שנכון שישתתפו בפעילות משטרתית נתונה - היא שאלה מבצעית מובהקת, המצויה בסמכות המפקד הרלוואנטי ובוודאי שאין בהכרעה בה משום אי חוקיות כלשהי; מה גם שמדובר במעצר של מי שחשוד בתקיפה חמורה של שוטר ועל כן התארגנות מונעת היא סבירה בהחלט. אכן, סקירת מכלול הראיות שנאספו במהלך חקירת הפרשה דנא, כאמור בהכרעת דין זו, מלמדת דווקא על חקירה מקצועית, בגדרי הסביר, שלא נפלו בה מחדלים מהותיים.

98. ההגנה הוסיפה וטענה לפסילת סרטוני מצלמות האבטחה שנתפסו במהלך החקירה, כאמור משני בתי עסק בסמוך לזירת האירוע. ייאמר מיד כי מדובר בטענה שאין בה כדי להעלות או להוריד לעניין הכרעת הדין משום שנוכח זירת המחלוקת בין הצדדים כיום אין לסרטונים אלה כל נפקות ראייתית מהותית (השווה גם לאמור בפסקה 6 דלעיל); ומכל מקום הכרעת דין זו אינה מבוססת עליהם. למעלה מהצורך יצוין כי לטענה אין משקל משמעותי גם לגופה, שכן מדובר בסרטונים שנתפסו על ידי השוטרים הרלוואנטיים בהסכמה מלאה ומודעת.

99. הנה כי כן, ההגנה לא הניחה לפניי תשתית ראייתית מספקת לדין בטענתה להגנה מן הצדק. בהקשר זה יש להדגיש עוד, כי גם טענות הנאשם להתנכלויות המאוחרות לחקירה לא הוכחו לפניי כלל ועיקר, ונתורו כטענות בעלמא מפיו של הנאשם עצמו בלבד.

ה. סוף דברי:

100. אשר על כן ולאור כל המקובץ אני קובע כי העובדות הרלוואנטיות הוכחו לפניי כדבעי, במידה

הנדרשת בהליך פלילי. המסקנה המתבקשת היא, אפוא, כי התנהגותו של הנאשם, כפי שהוכחה במסגרת משפט זה, מגבשת את יסודות העבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, בשתי החלופות המצטברות שבהן הואשם הנאשם בכתב האישום.

101. העבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות קובעת בזו הלשון:

274. תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות.

התוקף שוטר והתקיפה קשורה למילוי תפקידו כחוק ונתקיימה בו אחת מאלה, דינו - מאסר עד חמש שנים ולא פחות משלושה חדשים:

(1) התכוון להכשיל את השוטר בתפקידו או למנוע או להפריע אותו מלמלאו;

(2) היה מזוין בנשק חם או קר;

(3) התקיפה היתה בצוותא של יותר משני אנשים.

102. הנאשם הואשם לפניי בעבירה לפי החלופות שבסעיף-קטן (1) ובסעיף-קטן (2). עמדנו על כך שהנאשם היה מודע היטב לכך שהמתלונן היה שוטר בתפקיד ובכך מתקיימת הרישא להוראות סעיף 274 הנ"ל. בנוסף, בבריחתו מהזירה התכוון הנאשם להכשיל את המתלונן בתפקידו או למנוע או להפריע אותו מלמלאו. לבסוף, הנאשם היה מזוין בנשק קר, מיכל גז הפלפל, בו למרבה הצער גם עשה שימוש ברוטלי נגד המתלונן בכך שריסס את הגז אל תוך עיניו, מטווח אפס, על כל הנובע מכך.

אשר על כן אני מרשיע את הנאשם בעבירה בה הואשם בכתב האישום, בשתי חלופותיה.

ניתנה היום, יום חמישי כ"ג באדר תשפ"ג, 16 במרץ 2023, במעמד הצדדים.

[1] כל ההדגשות המופיעות בציטוטים שבהכרעת דין זו אינן מופיעות במקור והן תוספות של הח"מ. התוספות בסוגריים מרובעים, בתוך הציטוטים, באות ללמד על תיקון טעויות הקלדה. תיקונים לכתוב מלא תקני אינם מצוינים.